

Harul vindecător și fanatismul religios

23 mai 2004

Gili Cârstea

În 1888, frații din poziții de răspundere au socotit că primirea soliei „neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea,” așa cum o numea sora White, ar produce fanatism. Ei socoteau că o credință ca a lui Petru, Pavel sau Ioan este mistică, demodată și cu totul nepotrivită pentru o minte inteligentă. Iată comentariul inspirat:

„Sunt mulți care au auzit solia pentru acest timp și au văzut rezultatele ei, dar de teamă ca unii să nu ia poziții extreme, și astfel să apară printre noi fanatismul, au permis imaginației lor să creeze multe obstacole care să împiedice înaintarea lucrării, și au prezentat și altora aceste dificultăți prin discursuri lungi asupra pericolelor acceptării doctrinei. Ei au încercat să contracareze influența soliei adevărului. Să ne imaginăm că ei ar avea succes în eforturile lor; care ar fi urmarea? Solia pentru trezirea unei biserici încropite ar înceta, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos ar fi adusă la tăcere. Să ne imaginăm că lucrarea ar fi dată în mâinile acestor oponenți și căutători de greșeli, și li s-ar permite să dea bisericii doctrina și lucrarea pe care ar dori-o ei. Ar prezenta ei ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși?” (1888 Materials 388-428).

Din aceeași teamă, se pare, și astăzi sunt mulți care permit imaginației lor să ridice obstacole împotriva soliei. Se țin aceleași discursuri lungi, se publică articole și volume, se scriu lucrări de diplomă, toate spre a contracara „influența soliei adevărului.”

Un singur lucru nu mai trebuie să facem astăzi: !Să ne imaginăm că ei ar avea succes,” deoarece „ei” chiar au avut succes, și încă unul răsunător. „Solia pentru trezirea unei biserici încropite” chiar a încetat, iar vocile care „înalță neprihănirea lui Hristos” au fost aduse foarte eficient la tăcere. Nu mai trebuie să ne imaginăm, lucrarea chiar a fost dată pe „mâna acestor oponenți și căutători de greșeli,” și li s-a permis să dea bisericii lucrarea pe care au dorit-o ei, lucrarea așa cum o văd școlile unde au fost instruiți.

Acum, la peste o sută de ani de când solia harului vindecător a fost oferită poporului nostru, se poate vedea bine că opozanții soliei nu au prezentat „ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși.” Din contră, starea spirituală a bisericii este jalnică, în ciuda succesului numeric sau financiar.

Mai vrem încă o sută de ani să demonstrăm că există ceva mai bun decât a trimis Domnul prin agenții Săi aleși?